

RĪGAS PLĀNOŠANAS REĢIONS

Reg.Nr. 90002222018, Zigfrīda Annas Meierovica bulvārī 18, Rīga, LV – 1050,
tālr.: +371 67226430, fakss: +371 67226431, e-pasts: rpr@rpr.gov.lv, www.rpr.gov.lv

RĪGAS PLĀNOŠANAS REGIONA ATTĪSTĪBAS PADOMES SĒDES PROTOKOLS

Klātienē Rīgas domē, Rātslaukumā 1
Rīgā

2023.gada 22.jūnijā

Nr. 9

Sēdi sāk plkst. 10.04.

Sēdi vada: Rīgas plānošanas reģiona attīstības padomes (turpmāk – RPRAP) priekšsēdētājs, Ķekavas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs **Juris Žilko**.

Sēdi protokolē: Rīgas plānošanas reģiona (turpmāk – RPR) biroja vadītāja Guna Martuša.

Darba kārtība:

1. Par skolu tīkla reformu.

Sēdē ar balsstiesībām piedalās šādi RPRAP locekļi:

1. Juris Žilko – RPRAP priekšsēdētājs, Ķekavas novada pašvaldības domes priekšsēdētājs;
2. Edvards Ratnieks – RPRAP priekšsēdētājs vietnieks, Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes priekšsēdētāja vietnieks;
3. Jānis Ozols – Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes deputāts;
4. Justīne Pantelējeva – Rīgas valstspilsētas domes deputāte;
5. Andris Morozovs – Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes deputāts;
6. Karīna Miķelsone – Ādažu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja;
7. Andrejs Ence – Mārupes novada pašvaldības domes priekšsēdētājs;
8. Vīta Paulāne – Ropažu novada pašvaldības domes priekšsēdētāja;
9. Jānis Turlajs – RPRAP locekļa Raivja Anspaka aizvietotājs (apstiprināts ar 05.12.2022.
Rīgas plānošanas reģiona pašvaldību priekšsēdētāju domju kopsapulces lēmumu Nr.2);
Salaspils novada pašvaldības domes priekšsēdētāja vietnieks;
10. Līga Sausiņa – Siguldas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja.

Sēdē nepiedalās 4 balsstiesīgie RPRAP locekļi:

1. Vilnis Ķirsis – Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes priekšsēdētāja vietnieks;
2. Dainis Turlais – Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes deputāts;
3. Jānis Lediņš – Jūrmalas valstspilsētas pašvaldības domes priekšsēdētājas vietnieks;
4. Andris Bergs – Olaines novada pašvaldības domes priekšsēdētājs.

Sēdē piedalās sekjoši Izglītības un zinātnes ministrijas (turpmāk – IZM), Latvijas Pašvaldību savienības (turpmāk – LPS), un RPR pašvaldību pārstāvji:

1. IZM ministre **Anda Čakša**;
2. IZM ministres biroja vadītāja **Karīna Caunīte-Orupe**;
3. IZM ministres palīdzē **Renāte Grudule**;
4. IZM ministres ārštata padomniece **Ramona Urtāne**;
5. IZM Profesionālās un pieaugušo izglītības departamenta direktora vietniece pedagogu un pieaugušo izglītības jomā **Baiba Bašķere**;

6. LPS padomniece izglītības un kultūras jautājumos **Ināra Dundure**;
7. Jūrmalas valstspilsētas administrācijas Izglītības pārvaldes Izglītības attīstības nodaļas vadītājs **Vairis Ľaudams**;
8. Ķekavas novada pašvaldības domes priekšsēdētāja 1.vietnieks **Andris Vītols**;
9. Olaines novada pašvaldības domes priekšsēdētāja pirmā vietniece **Līga Gulbe**;
10. Rīgas domes Izglītības, kultūras un sporta komitejas priekšsēdētāja **Laima Geikina**;
11. Rīgas valstspilsētas pašvaldības domes priekšsēdētāja vietnieka biroja vadītāja **Aija Sannikova**.

Sēdē piedalās sekojoši Rīgas plānošanas reģiona darbinieki:

Edgars Rantiņš, administrācijas vadītājs;

Guna Martuša, biroja vadītāja;

Dace Grīnberga, Reģionālās attīstības nodaļas vadītāja;

Inese Ozoliņa, komunikācijas speciāliste;

Ligita Olante, Sabiedriskā transporta nodaļas vadītāja.

J. Žilko sasveicinās ar klātesošajiem un pateicas visiem klātesošajiem par ierašanos.

Atklāj Rīgas plānošanas reģiona Attīstības padomes sēdi.

Iepazīstina ar darba kārtību, kurā paredzēts izskatīt vienu jautājumu. Nevienam nav iebildumu par darba kārtību.

Apstiprina darba kārtību.

1. Par skolu tīkla reformu.

J. Žilko iesākumā informē, ka ir bijušas vairākas tikšanās un ka līdz ar to diskusijas par šo jautājumu jau ir notikušas. Un šī saruna varētu iezīmēt to, kā mēs šajā jautājumā turpmāk virzīsimies uz priekšu. Ievadā IZM ministrei izvirza trīs svarīgus jautājumus sarunai – skolēnu uzņemšanas kapacitātes problēmas, pedagogu katastrofāls trūkums un to kvalitāte, valsts atbalsta programmas pašvaldībām jaunai infrastruktūrai, nemot vērā, ka novada centru skolu esošā infrastruktūras kapacitāte nespēj nodrošināt jaunu audzēkņu uzņemšanu. Norāda uz akūtu problēmu – ministrijas virzītais priekšlikums pārņemt 7. – 9.klašu tīklu pēc būtības iejaucas pašvaldību plānošanas dokumentos.

J.Žilko dod vārdu E.Ratniekam.

E. Ratnieks IZM ministrei akcentē jautājumu par skolu uzturēšanas jautājumiem un atbildībām starp valsti un pašvaldību. Ja līdz šim tā bija pašvaldību atbildība, tad šobrīd pēc valsts iejaukšanās pārvaldībā pār 7. – 9.klasi un vidusskolas posmu šis apsaimniekošanas un pārvaldības jautājums kļūst ļoti aktuāls. Svarīgi, lai nebūtu tā, ka valsts rīkojas ar pašvaldības līdzekļiem, tāpat nevar vienai izglītības iestādei būt divi pārvaldītāji: vienā iestādē viena puse tiek remontēta, bet otra nē. Ratnieks arī aicina pārskatīt kritērijus valsts aizdevumu saņemšanai infrastruktūrai – Rīgas pašvaldība ir atbildīgi izvērtējusi, kurās izglītības iestādēs ieguldīt investīcijas, šobrīd tam neatbilst 7 objekti, kuri, kaut bija ieplānoti, netiks remontēti šajā gadā, un arī tālākos gados.

J.Žilko dod vārdu V. Paulānei.

V. Paulāne norāda uz problemātiku saistībā ar vidusskolas posma likvidēšanu Pierīgā, nemot vērā skolēnu skaita pieaugumu. Aicina, ka par šo jautājumu ir jārunā, jo pašvaldībām ir savas attīstības programmas un stratēģijas. Pašvaldībā ir iedzīvotāju skaita pieaugums, tāpēc ir ļoti palielinājies pirmo klašu skaits. Šobrīd jau ir sešas un vairāk pirmās klasses skolās – vēlāk tas atsauksies uz vidusskolu

trūkumu. Pašvaldības ir ieguldījušas lielu darbu, lai attīstītu vidusskolas ar labām mācību programmām un pedagoģiem, tāpēc neatbalsta vidusskolu slēgšanu. Arī jādomā par autobusu programmu (skolu autobusiem) – pašvaldībām tie ir ierobežotā daudzumā (autobusi pašvaldībām trūkst un tie ir nolietojušies), jaunā skolu optimizācija nozīmētu arī nepieciešamību risināt transporta trūkumu pašvaldībām skolēnu pārvadājumiem.

J. Žilko dod vārdu IZM ministrei A. Čakšai.

A. Čakša sasveicinās ar klātesošajiem, pateicas par uzaicinājumu, un, ka šī ir laba iespēja izrunāt daudzas lietas, kas saistītas ar šo jautājumu. Galvenais ir visiem saprast, ko mēs vēlamies sasniegt ar šo reformu. Skaidro, ka stratēģijas var mainīt, ja situācija mainās, un, ka demogrāfiskie dati strauji iet uz leju, piemēram, šogad, kā arī, ka iedzīvotāju skaits ir ļoti atšķirīgs dažādās Latvijas vietās. Skaidro, ka tas ko mēs šobrīd darām, ir, ka Rīga un Pierīga ir ļoti atšķirīgas. Galvenais ir saprast, kādu produktu mēs rezultātā vēlamies sasniegt. Skaidro, ka, pamatojoties uz datiem, secināms, ka izglītības kvalitāte krītas. Stāsts ir par to - kādu izglītību iegūst mūsu bērni, lai tie varētu strādāt, lai nodrošinātu un attīstītu sevi, lai mums ir labklājība valstiskā līmenī. Akcentē jautājumu par skolotāju trūkumu jeb pārpalikumu, ja skatās uz pilno noslodzi skolotājiem, tad tikai 20% skolu tas ir sabalansēts, 20% tā ir pārslodze, bet 60% šīs likmes ir ļoti mazas, tātad šie 60% skolotāju ir nepietiekami noslogoti, kā arī tad nesaņem pietiekamu atalgojumu, kā tas būtu par pilnu slodzi. Līdz ar to mēs skaidri redzam pedagogu izdegšanu, piemēram, braukājot, lai salasītu slodzi vairākās vietās kopā. Tāpat ļoti svarīgs jautājums ir pedagogu sagatavošana, sākot jau ar atlasi augstskolās. Pieskaras centralizēto eksāmenu rezultātiem un ar to saistītajiem jautājumiem. Stāsta par finansējumu, kā arī par pieejamu un iekļaujošu izglītību, dibinātāju atbildību par kvalitātes nodrošināšanu, kā rezultātā nepieciešama efektīva skolu sakārtošana. Efektīvs tīkls nozīmē pieejamību, pilnu slodžu pieejamību skolotājiem un izmaksu samērīgums. Diskusijā ar pašvaldībā piedalās OECD (Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija jeb *Organisation for Economic Co-operation and Development*). Saka, ka OESD ir iesaistījies kartes zīmēšanā, palīdzot mums saprast un atbildēt uz daudziem jautājumiem, kā arī izaicināt mūsu domāšanas sistēmu. Pieskaras darba grupām un norāda, ka jāņem vērā arī tas, ka daudzi kritēriji ir mainījušies, un, ka esam uzklausījuši, ko pašvaldības saka. Šodien vēlamies dzirdēt kā organizēt tīklu savā pašvaldībā, lai sasnietu mērķus. Skaidro, ka investīcijas un mobilitāte ir svarīgi jautājumi. Gatavo informatīvo ziņojumu uz 15.augustu un tajā liks iekšā visas lietas, kurās ir nepieciešamas papildus investīcijas, piemēram, dienesta viesnīcas. Skaidro jautājumu par vienotās skolas izveidi. Uzskata, ka jautājums par 7.-12. klašu grupu ir ļoti grūts un sarežģīts. Skaidro moduļu pieeju dažādās valstīs un iespējām. Galvenais ir nodrošināt, lai nav plūsma prom no laukiem. Uzskata, ka Pierīgai ir svarīgi skatīties uz migrāciju, jo Pierīga tiešām ir bagāta ar bērniem, bet vidējā posmā ļoti liels skaits bērnu dodas uz Rīgu, un šī migrācija ir tāds sarkanais signāls, tāpēc jādomā, lai tas tā nenotiktu, tāpēc atgriežamies pie kvalitātes un daudzām citām lietām. Galvenais, ir saprast investīciju apjomu, ko Jūs redzat un, kas ir vienotie mobilitātes rīki, lai varētu nonākt skolā, kurā nepieciešams nonākt Rīga - Pierīgā kopumā.

J. Žilko pateicas IZM ministrei A. Čakšai.

J. Žilko dod vārdu A. Vītolam.

A. Vītols aicina prioritāri domāt par kvalitātes celšanu, kas jau izskanēja arī šodien. Ministrija ir viens līmenis, bet iedzīvotāji uzdod jautājumus un prasa atbildību no pašvaldības, kas ir tuvāk tiem ikdienā, piemēram, ka bērns būs jāved tālāk uz skolu, kā arī rodas vēl citas neērtības. Šādas lietas būs jāskaidro pašvaldībai, kā arī tas, ka šobrīd ir sarežģīti paskaidrot, ko bērni un vecāki iegūs no jaunās reformas un vai zaudējumi būs ieguvumu vērti.

A. Čakša skaidro, ka vārdam kvalitāte ir plaša nozīme un to, kas ir laba izglītība. Dod vārdu savai palīdzei R. Grudulei.

R. Grudule sniedz skaidrojumu par kvalitāti, kas dalās 2 daļās: 1) skolu tīkls; 2) skolu akreditācija un

vadītāju vērtēšana, kas ir daļa no akreditācijas procesa. Līdz gada beigām būs arī risku identificēšanas sistēma, jo galvenais ir identificēt galvenos riskus izglītības kvalitātē.

J. Žilko saka, ka no teiktā saprot, ka tas ir mērīt un saprast, bet kas ir rīcības soļi kā identificēt izglītības kvalitāti. Saprast, kāpēc kvalitāte krīt, un strādāt uz tiem iemesliem. Izmērīt ir viens, bet ko mums tas dos.

A.Čakša atsaucas uz jau ziņoto, ka daudzas lietas sākas ar pedagogu un direktoru, jo par kvalitāti skolās atbild skolas direktors un skolas vidi un kultūru nosaka tieši direktors, kā arī direktors ir tas, kas veido skolotāju sastāvu. Stāsta par direktora kapacitāti. Tāpat būtisks jautājums ir skolotāju izglītības programmas un skolotāju atlase un ļoti svarīgi ir - kā mēs sagatavojam mūsdieni prasībām atbilstošu skolotāju. Aktualizē jautājumu par šodienas prasībām, piemēram, būt digitālam, ko nosaka tehnoloģiju ienākšana visās jomās. Svarīga arī ir materiālu pieejamība. Pieskaras arī sliktai videi un tās ietekmei sliktā nozīmē, kā arī runā par emocionālo vardarbību. Saka, ja runā par Pierīgu, tad situācija ar daudzām lietām šeit ir labāka nekā citur Latvijā. Skaidro, ka tīkls ir tikai viena no daļām.

J. Žilko pateicas IZM ministrei A. Čakšai par skaidrojumu un dod vārdu J.Turlajam.

J. Turlajs pateicas ministres kundzei par nevieglo cīņu šajā jomā un turpina piedalīties diskusijā, informējot, ka arī Salaspils pašvaldībā ir pedagogu trūkums – neaizņemtas ir 10 vakances kā minimums un, ka skolas ir pārpildītas. Saka, ka arī eksāmenu rezultāti parāda, ka ir problēma, un, ka notiek skolotāju pārpirkšana, jo tirgus ir tukšs (nav piedāvājuma), līdz ar to atslēgas jautājums ir atalgojums, un kā nodrošināt konkurētspējīgu atalgojumu. Runā par demogrāfiju (dzimstību) un migrāciju, kas ir saistītas lietas, piekaroties šīm lietām valstiskā līmenī, prognozējot Latvijas nākotni. Norāda, ka pašvaldībā ir risināts jautājums, kā bērni nonāks līdz novada centram no attālākām vietām – daudz risināmu jautājumu valsts pusē gan par ceļu tīklu, gan par jaunām pieturām. Salaspils pašvaldība šo pārvadājumu tīklu ir izveidojusi, bet par to būtu jādomā reformas kontekstā Satiksmes ministrijai. Iesaka, ka mums vajag mācīties no ārzemju pieredzes, no tādām valstīm, kas ir vienā līmenī ar Latviju. Detalizēti skaidro situāciju Salaspilī. Saka, ka Rīgas metropoles areāls ir vienots organisms. Runā par krīzes situāciju un, ka ātri ir jāmaina situāciju tirgū un jādomā par tiem, kas ir pārstrādājušies. Pateicas par iespēju paust savu viedokli.

A.Čakša pateicas par ieskicēto situāciju J.Turlajam. Piekrīt tam, ka svarīga ir pedagogu sagatavošana un turpina stāstīt par Latvijas Universitātes studiju programmu. Uzsver, ka ļoti būtiska ir skolotāju kvalitāte, jo ģimnāzijās jebkurš skolotājs nevar strādāt, nosauc konkrētus piemērus ar situācijām un vēlreiz atgriežas pie demogrāfijas jautājuma, kas liek risināt lietas nozarē. Uzskata, ka ir jāvirzās, lai attīstītos, tāpēc būs jāpieņem lēmumi, kas būs sāpīgi, un, ka mērķis ir netērēt tur kur var netērēt.

J.Žilko dod vārdu L.Sausiņai.

L.Sausiņa sāk ar jautājumu LPS cik maksā skolas būvniecība? Saņem atbildi – 30 miljoni. Stāsta par 7.-9.klašu posmu Siguldas novadā. Tālāk turpina par konkrēto situāciju Siguldas novadā, skaidro skolēnu pieaugumu un, ka katrai skolai ir uzzīmēts portrets 7 gadus uz priekšu, nemot vērā datus (migrācija (iekšējā un ārējā), demogrāfija utt.). Uz tās bāzes modelētas arī izglītības iestāžu kapacitātes izmaiņas nākotnē. Tieka prognozēts bērnu pieaugums – tas nozīmē, ka, īstenojot šo reformu, Siguldas pašvaldībai būs jābūvē jaunas skolas. Runā par riskiem mazajās skolās, kas ir sava veida ekosistēma un par pedagogiem, kas tajās māca, un kādi principi šobrīd darbojas, lai varētu apmācīt skolēnus. Ja tagad paņems 7.-9. klases nost, tad tiks izjaukts līdz šim labi pastāvošais princips par to - kā priekšmetu skolotāji apmāca skolēnus, piemēram, dabaszīnātņu skolotājs, kas klasiski māca bioloģiju, māca arī ķīmiju, tāpēc parasti māca 5.-6.klašu posmā dabaszīnības, un labi māca, kā arī māca dabaszīnības mazajiem bērniem 1.-3. klašu posmā, ko dara labāk par klases audzinātājiem. Slodzes šiem skolotājiem ir salāgotas. Ja tagad paņems 7.-9.klases nost, tad problēma būs, ka tiks izjaukta šī skolu ekosistēma, kas līdz šim labi darbojās. Kas notiks ar pedagogiem – kur paliek šie priekšmetu skolotāji un iespējams,

ka pedagogi sāks pietrūkt arī 1.-6.klašu posmā. Uzskata, ka tādejādi tiks izjaukta novada ekosistēma. Saka, ka uz Pierīgu ir jāskatās citādi. Runā par pašvaldību budžetu un aizņēmumu skolas remontam. Saka, ka novadā strādā pie izglītības kvalitātes, nosaucot piemērus. Stāsta par to, ka redz bildi no otras puses, jo ir pedagogs un ar nepacietību gaida 9. klašu centralizētos eksāmenu rezultātus, kas varētu būt zemāki nekā iepriekšējos gados, jo tos kārtoja skolēni, kam ir vislielākā COVID ietekme mācību procesā, tāpēc jāņem vērā, ka šī gada centralizēto eksāmenu rezultāti var nebūt objektīvi. Lūdz uzklausīt un sadzirdēt pašvaldību vadītājus un ņemt vērā viņu problēmu loku.

A.Čakša pateicas par situācijas izklāstu. Paskaidro, ka svarīga ir izpratne, nevis soda instrumenti. Uzskata, ka galvenais, lai mēs kopā redzam vienu mērķi un lai mērķi nav atšķirīgi. Ir svarīgi labi izskoloti bērni, nevis saglabāt telpu (ēku). Galvenais, lai mums visiem ir viens mērkis, pārejo mēs visu atrisināsim, aicina pie šī pieturēties. Saskata problēmu, ka šobrīd visiem nav vienots mērkis.

A.Čakša, L.Sausiņa un A.Ence īsi diskutē par izglītības kvalitāti.

L.Sausiņa saka, ka nevar vilkt vienādības zīmi – maza skola, tātad slikta kvalitāte. Stāsta par skolēniem, kas mācās ģimnāzijās un demogrāfisko bedri vidusskolās, kas šobrīd ir arī Siguldā. Iesaka ņemt vērā demogrāfijas viļņus, jo ar to šobrīd saskaras Siguldas novada pašvaldība un noteikti arī citas pašvaldības. Tāpēc iesaka strādāt ar statistiku, kā to dara Siguldas novada pašvaldība.

J.Žilko dod vārdu K.Miķelsonei.

K. Miķelsone saka, ka ir vienots mērkis un kā labāk šo mērķi sasniegt. Runā par pedagogu noslodzi un kvalitāti, kā arī raksturo Ādažu novada pašvaldību, ar tās skolām un dažādām līdz šim izmantotām pielāgošanās metodēm, lai sakārtotu izglītības jomu novadā. Aktualizē jautājumu par pedagogu deficitu novadā, un uzskata, ka pedagogu deficitis ir katastrofāls. Ar ministrijas šā brīža kursu, neredz, kādā veidā nonāks pie tā, ka būs pietiekams pedagogu resurss. Saka, ka ir gatavi sadarboties, lai virzītos uz priekšu problēmu risināšanā. Atzīst, ka pašvaldībai ir būvēta skolu infrastruktūra kā mazam novadam, bet tas turpina augt. Stāsta, ka pirms 3 gadiem ir uzbūvējuši jaunu skolu un, ka skolas ir pilnas novadā, jo demogrāfijas rādītājiem ir tendence augt un, ka skolās ņem tikai novadā deklarētus bērnus, kas protams neko nerisina, jo var laicīgi deklarāciju sakārt, lai bērns tiktu novada skolā. Ādažu jaunajā skolā nav vairs iespēju palielināt kapacitāti – pielāgojoties jaunajai situācijai, ir aizvērti ciet speciālie kabineti, lai tos pielāgotu pirmklasnieku vajadzībām. Pašvaldībai ir katastrofāls pedagogu trūkums un skolu tīkla reforma to veidos vēl akūtāku, jo nav iespējas pedagoģiem migrēt starp novadiem – piemēram, no skolas Ulbrokā uz Ādažiem. Uzskata, ka uz šī gada 9.klašu centralizēto eksāmenu rezultātiem ir jāskatās savādāk, jo jāņem vērā kādu iespaidu uz mācībām un mācību procesu atstājis COVID laiks. Jāņem vērā, ka šis reģions ir puse Latvijas.

A.Ence norāda, ka Mārupes novadā šajā mācību gadā mācības sāks 700 bērni pirmajā klasē. Pašvaldība ir spiesta izskatīt iespēju par otro maiņu.

A.Čakša saka, ka ir 4 pašvaldības, kurās ir bērnu pieaugums un, ka jāfokusējas arī uz pašvaldībām, kuras jāveic vairākas būtiskas izmaiņas. Saka, ka arī ar nepacietību gaida 9.klašu centralizēto eksāmenu rezultātus, un, kā mamma ļoti labi saprot šo problēmu, kas bija jāiztur bērniem, ģimenēm un pedagoģiem, lai varētu organizētu mācību procesu COVID laikā. Un, ka šie arī būs dati, kuri sniegs mums informāciju. Runā par lēmmumu pieņemšanu, un, ka jebkurš rezultāts ir rezultāts. Saka, ka mammas princips - ka vedīs bērnu tur, kur viņam ir vislabāk, ir ļoti normāls, un, ka vecāki vienmēr izvēlēsies savam bērnam labāku kvalitāti, neskatoties uz to, vai tā ir uzrakstīta vai nav uzrakstīta.

Diskusija.

Piedalās: A.Čakša, R. Grudule, K.Miķelsone, A, Ence un L.Gulbe.

Galvenās tēmas:

- mērķis – kvalitatīva izglītība;
- identificētās problēmas;
- 7.-12. klašu posms;
- pedagogu trūkums, kas var nodrošināt kvalitatīvu izglītību;
- direktoru atlase, vērtēšana un termiņi;
- lēmumu pieņemšana pašvaldībās, kas saistīta ar izglītību;
- pedagogu atalgojums un atalgojuma pieaugums;
- finansējums;
- pedagogu aizplūšana (aiziešana strādāt citu darbu, piemēram, administratīvo darbu);
- stundu skaits 1 slodzē skolotājam un atvēlētais laiks mājas dabu labošanai;
- ministrijas plāni attiecībā uz pedagojiem;
- stipendijas pedagojiem un citi labumi pedagojiem, ko varēs iegūt;
- LU izglītības programma pedagojiem;
- skolotāju zaudēšana pirmajos 3 gados un pasākumi to varēšanai;
- mobings un bosings;
- atbalsta sistēma jaunajiem skolotājiem;
- materiālu pieejamība;
- skolotāju pārslodze;
- pedagogu skaits pirmspensijas un pensijas vecumā.

A.Čakša saka, ka, izrunājot šos jautājumus, ir jāvirzās uz priekšu.

J.Žilko dod vārdu V.Paulānei.

V.Paulāne aktualizē jautājumu par ceļa izdevumu segšanu pedagojiem, jo pašvaldība to nevar darīt. Ir kādas pašvaldības, kas to cenšas darīt, bet tas nav juridiski korekti. Aicina sakārtot normatīvo aktu bāzi. Svarīgi raudzīties nākotnē, kas notiks ar tām skolām, ko esam uzbūvējuši, jo demogrāfiskais stāvoklis ir viļņveidīgs. Stāsta par pieredzi savā pašvaldībā, ka izmanto moduļus, bet ka jābūt valstiskam risinājumam/programmai, jo demogrāfiskais stāvoklis ir viļņveidīgs. Stāsta, ka joprojām nav atrasta vieta divām pirmajām klasēm. Uzskata, ka šīs ir problēmas, ko nākas risināt daudzām pašvaldībām, tāpēc ir nepieciešams valsts atbalsts. Kā iespēju saskata moduļu iznomāšanu, piemēram, uz 2 gadiem. Moduļu risinājums ir ļoti labs, jo tie labi ekspluatējas un ir pārvietojami. Šobrīd ir bezizeja, jo vēlas tos iepirkst, bet nav, kas tos piedāvā. Uzsver, ka problēmas risināšanā noteikti vajag valstisku pieeju (valsts programmu).

A.Čakša saka, paldies, ka šīs ir labs priekšlikums.

J.Žilko dod vārdu A.Morozovam.

A.Morozovs saka, ka šodien dzird jau daudzus gadus atpakaļ dzirdētas lietas, un, ka skolu tīkla sakārtošana norit apmēram jau kādus 17 gadus. Uzskata, ka nenotiek reformu analīze – ir ieviesti jauninājumi, bet netiek pēc tam veikta efektīva analīze, līdz ar to nenotiek kļūdu labošana. Parasti ir vainīgi skolotāji, pašvaldība. Atzīst, ka šobrīd izglītības joma ir ļoti smaga, jo jārisina gadiem ieilgušas problēmas. Runā par skolotājiem uzlikto lielo darba apjomu kā rezultātā skolotāji pārdeg. Pieskaras materiālu printēšanai, kas jāveic skolotājam, līdz ar to skolotājam jānodarbojas ar daudzām citām lietām, kā rezultātā krītas skolotāja kvalitāte. Uzskata, ka šī sistēma (izglītības) šobrīd nestrādā. Uzskata, ka ministrijai ir neizdarīti darbi, jo daudzas lietas gadiem nav mainījušās. Skaidro kāpēc ministrijai ir vairāk jāuzklausa pašvaldības, katra pašvaldība atsevišķi, jo katrai pašvaldībai ir savas problēmas, un tas varētu veicināt kvalitāti. Finances ne vienmēr ir galvenais, bet galvenais ir attieksme pret pedagogu.

J.Žilko dod vārdu I.Dundurei.

I.Dundure pateicas par iespēju būt kopā un piedalieties RPRAP sēdē. Informē, ka šī tēma ir skatīta kopā

un dažādos formātos – gan sarunās, gan darba grupās. Uzskata, ka pašvaldību vadītāji vislabāk pārzina situāciju, jo informēti par savās skolās notiekošo un zina iedzīvotāju vajadzības. Informē, ka sarunas turpināsies ar visiem reģioniem. Galvenais, lai Izglītības un zinātnes ministrija sadzird teikto, jo svarīgi ir saprast, kādu ceļu mēs turpmāk iesim. Aktualizē jautājumu par izglītības kvalitāti par saprātīgu cenu. Piekīrt, ka šogad nevarēs balstīties uz centralizētajiem eksāmeniem, jo tos kārto “dīvānu bērni”. Rezultātiem jābūt par katru skolu un tad jāpieņem lēmumi. Saka, ka ir gatava vēlreiz runāt ar ministres kundzi un parādīt izsvērtu ceļa karti, kā mēs varam tupināt nesalaužot sistēmu, bet līdzsvarojot to (plānošanas nacionālo līmeni līdzsvarojot ar pašvaldības līmeni). Atkārtoti aicina nevirzīt izstrādāto modeli esošajā redakcijā, neiestrādājot organizācijas virzītos priekšlikumus, kas balstās uz pašvaldību izvirzīto problemātiku.

A.Čakša saka, ka mums ir izvēle – darīt vai nedarīt. Uzskata, ka šobrīd ir vajadzīga cita pieeja, lai atrisinātu šīs problēmas. Runā par iestājeksāmeniem ģimnāzijās, kur ir ļoti slikti rezultāti, un būs par to analīze, jo par to ir jārunā, jārod risinājums kā to situāciju mainīt. Uzskata, ka nelīdz vecā pieeja, ja rezultāti šādi, tāpēc jābūt citiem risinājumiem.

I.Dundure vēlas, lai uzklausa viņu piedāvājumu.

A.Čakša saka, ka visu laiku uzklausām, jo esam mainījuši kritērijus un esam gājuši cauri katrai pašvaldībai. Sākotnēji bija citi uzstādījumi, bet uzklausot ir daudzas lietas ņemtas vērā.

J.Žilko dod vārdu V.Łaudamam.

V.Łaudams saka, ka pārstāv Jūrmalu un vēlas akcentēt virzību uz mērķi un produkta kvalitāti. Galvenais ir pedagoga kvalitāte, nav jācentrējas uz tīklu. Pedagogu sagatavošanai ir jābūt prioritātei.

A.Čakša saka, ka šobrīd ir pareizi investēt naudu.

A.Ence saka, ka ir ļoti liels pieaugums pirmajās klasēs šogad un nosauc konkrētus datus, lūdz tam pievērst uzmanību, ka to nevar atstāt bez ievērības, ka tā šobrīd ir pašvaldības problēma.

J.Turlajs ziņo par situāciju Salaspilī un attīstības centru stiprināšanu. Ir veicis analīzi dažādās pašvaldībās. Cik izmaksā 1 skolēns, to ir svarīgi zināt. Runā par to, ka nepieciešamas investīcijas un par to jādomā valstij. Jādomā par skolām, kurās ir zema efektivitāte.

J.Žilko dod vārdu B.Bašķerei.

B.Bašķere saka, ka atbildība ir kopēja. Svarīga ir informācijas nodošana šajā procesā. Saka, ka skolotājs veido saturu. Uzsver mācību procesa lomu, programmu un plānošanas nozīmību. Runā par pirmsskolas pedagogu sagatavošanu. Pedagogu trūkums sasaucas ar atalgojumu. Uzsver iekļaujošās izglītības lomu.

J.Žilko dod vārdu D.Grīnbergai.

D.Grīnberga runā par programmām un saturu, kā arī materiālu trūkumu un darba samaksu. Uzskata, ka kvalitatīvu izglītību katram bērnam ir grūti nodrošināt, un pieskaras faktoriem, kas arī šodien diskutēti dažādos aspektos, norādot uz virkni problēmām, ko saskata reģions.

A.Čakša lūdz atsūtīt rakstiskus priekšlikumus.

J.Žilko apsola, ka tiks iesniegti rakstiski priekšlikumi.

J.Ozols saka, ka jābūt vienam saimniekam. Runā par diviem iespējamiem variantiem – centralizāciju n decentralizāciju un ko tas katrā gadījumā nozīmētu izglītības jomā. Līdz ar to ir tiesības un pienākumi.

Stāsta par pieredzes vizīti Somijā - cik ilgā laikā (20-25 gadi) Somijai izdevies sakārtot un sasniegt to, kur tā atrodas šobrīd. Sīkāk pastāsta par funkciju sadali un pašvaldību lomu.

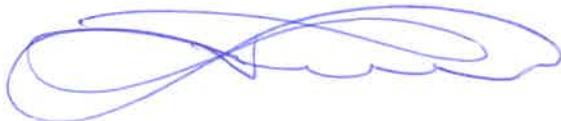
J.Žilko saka, ka 2 nedēļu laikā apkopos priekšlikumus un iesniegs tos rakstiski IZM. Šobrīd gaidām 15. augustu, kad būs pirmais informatīvais ziņojums. Uzsver labās lietas - ir stipendijas pedagoģiem un kredītu segšana un citi atbalsta instrumenti pedagogu motivēšanai. Runā par labām pieredzēm, ko varētu turpmāk varētu izmantot. Uzsver, ka pašvaldības ātri reaģē uz notikumiem un ir spējīgas labi sadarboties visos līmeņos. Ir jāņem vērā, ka Rīgas plānošanas reģions ir atšķirīgs un akcentē demogrāfisko situāciju. Klašu posmus nevar skatīt atrauti. Paldies ministrei un pārējiem par tikšanos un aktīvo diskusiju šajā jautājumā.

J.Žilko paziņo par sēdes slēgšanu.

Sēdi slēdz plkst. 11.53.

Pielikumā: dalībnieku saraksts uz 4 lp.

Sēdes vadītājs –
Rīgas plānošanas reģiona
attīstības padomes priekssēdētājs

J.Žilko

Protokoliste

G.Martuša